

ಮಾರಾಯ್' ಅಂತ ಸಮಾಧಾನ ಮಾಡುವ ಕೆಲಸವೂ ನನ್ನದಾಗಿತ್ತು.

ಅಂದಹಾಗೆ ಇವತ್ತಿಗೂ ನನಗರ್ಥವಾಗದ ಒಂದು ವಿಷಯವೆಂದರೆ ಉಳಿದ ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಹೋಲಿಸಿದರೆ ನಮ್ಮ ಕುಂದಗನ್ನಡ- ಸಿನಿಮಾ ಮತ್ತು ಟಿ.ವಿ. ಸೀರಿಯಲ್‌ಗಳಲ್ಲಿ- ತಮಾಷೆಯ ಸರಕೆಂಬಂತೆ ಚಿತ್ರಿತವಾದದ್ದೇ ಹೆಚ್ಚು! ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಭೂತಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮಿಬ್ಬರು ಮಕ್ಕಳೊಂದಿಗೆ ಇಡೀ ಬೇಸಿಗೆ ರಜೆಯನ್ನು ತವರಲ್ಲಿ ಕಳೆದು ಪುನಃ ವಾಪಸು ಬಂದು ಅವರು ಸ್ಥೂಲಿಗೆ ಹೋದಾಗಲೆಲ್ಲ ಅವರ ಸಹಪಾಠಿಗಳು 'ಅಯ್ಯೋ! ಇವರಿಬ್ಬು 'ಹೋಯ್', ಬರ್ಕ್' ಅಂತ ಏನೇನೋ ವಿಚಿತ್ರ ಮಾತಾಡುತ್ತಾರೆ! ಅಂತೆಲ್ಲ ತಮಾಷೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರಂತೆ! ಪಾಪ, ಆ ಎಳೆಯರಿಗೆ ಬಿಡಿ, ಈ ಟಿ.ವಿ., ಸಿನಿಮಾದವರಿಗಾದರೂ ಗೊತ್ತಿರಬೇಕಿತ್ತಲ್ಲವೇ ಕನ್ನಡದ ಬೇರೆ ಪ್ರಾದೇಶಿಕತೆಯಂತೆ ಕುಂದಗನ್ನಡವೂ ಕೂಡ ಬರೀ ಒಂದು ಭಾಷೆಯಲ್ಲ- ಬದುಕು- ಅಂತ!

ಇನ್ನು ಕೋವಿಡ್ ಎರಡನೇ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಬಂದವಳು ನಮ್ಮತ್ತೆಯ ಊರು ಚಾಮರಾಜನಗರದ ಕಡೆಯ

ಇಪ್ಪತ್ತರ ಯುವತಿ ಸುವರ್ಣ. ಅವಳ ಆಡುಮಾತು ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ತೆರೆ ಕಂಡ 'ಅನ್ನ' ಸಿನಿಮಾದ ಪ್ರತಿರೂಪ! ಈಕೆ ಬಂದಾಗ ನಮ್ಮತ್ತೆಗೆ ಖುಷಿಯೋ ಖುಷಿ! ಮಾವ ಇದ್ದಾಗ ಜಮೀನು, ಹೊಲ, ಹಸುಕರು, ಅಳುಕಾಳು- ಈ ರೀತಿಯ ಒಡನಾಟದಲ್ಲಿ ಹತ್ತು ಹಲವರಿಗೆ ಅಡುಗೆ ಮಾಡಿ ಬಡಿಸಿದ ಅವರಿಗೆ ಅಳಿ, ಯಾನ, ಹಿಂಚೊರಿ, ಮುಂಚೊರಿ- ಇವೆಲ್ಲ ಕರಗತವಾಗಿದ್ದವು. ಈಗ ಜಮೀನಲ್ಲ ಮಾರಿ ವೃದ್ಧಾಪ್ಯದಲ್ಲಿ ಹಿರಿಮಗನ ಜೊತೆಗಿರಲು ಮೈಸೂರಿಗೆ ಬಂದರೂ ಹಳೆ ನೆನಪುಗಳ ಮೆಲುಕಾಟದಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಮಹದಾನಂದ ಸಿಗುತ್ತಿತ್ತು. ಮದುವೆಯಾಗಿ ಬಂದ ಹೊಸತರಲ್ಲಿ ರೈತಾಪಿ ಜನರ ಮಾತಿನ ಸ್ವೀಡನ್ನು ಹಿಡಿದು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಕಷ್ಟವಾಗಿದ್ದರೂ ರೂಢಿಯಾದ ಮೇಲೆ ಮನನ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಷ್ಟು ಪರಿಣತಿ ನನಗೂ ದಕ್ಕಿತ್ತು! ಗೂರಲು ಕೆಮ್ಮಿನ ಅವ್ವ, ಇಸ್ಕೂಲಿಗ್ಲೋಗೋ ತಮ್ಮ, ಆಯಾ ಕೆಲ ಮಾಡೋ ತಾನು- ಸಂಸಾರ ಚಿಕ್ಕದಾದರೂ 'ತಾತನ ಸಾಲ ತೀರುಸ್ತೇ ನಮ್ಮಪ್ಪ ಬಡ್ಡಿದ ಆ ಸಾಲಾನ ನನಗೊರ್ಸಿ ಸೊಲು ಬಿಟ್ಟ, ನಸೀಪು ಅಂದ್ರ ಇದಲ್ಲ